

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2022-108

31.1.2022

If Skadeforsikring NUF

Ansvar

Advokatansvar – oversittet frist for søksmål – fel. §§ 2 og 14.

Klager jobbet med å tilrettelegge og bistå ved gjennomføring av kjøp og salg av ulike prosjekter, og ble i 2015 engasjert av et firma til å finne kjøper av et prosjekt. Klager gjennomførte høsten 2015 møte med firma M., og det ble avklart at de ønsket å kjøpe prosjektet. I følge klager ble det avtalt med firma M. at han skulle honoreres med såkalt "finders fee" på kr 1 000 000. Etter tre innbetalinger i 2015 og 2016 hadde firma M. overført kr 500 000 til klager. Klager mottok aldri ytterligere honorar og tok ut forliksklage mot firma M. Forliksrådet innstilte saken 18.10.19 og opplyste at fristen for stevning til tingretten var et år. Advokat S. oversendte utkast av stevningen til klager på e-post i juli 2020, men stevningen ble aldri sendt. Klager rettet etter dette krav mot advokaten for å ikke ha sendt stevningen i tide, og anførte at dersom dette hadde blitt gjort hadde han fått medhold i sitt restkrav mot firma M på kr 500 000. Selskapet avviste ansvar og anførte at vilkårene for erstatning ikke var tilstede, og at kravet uansett var foreldet før det ble tatt ut forliksklage. Nemnda kom til at saken måtte avvises av bevismessige hensyn.

ANTATT ØKONOMISK OMFANG: kr 500 000

Saksfremstilling

Saken gjelder krav om erstatning under sikredes (advokat S.) profesjonsansvarsforsikring for oversittet søksmålsfrist.

Klager har vært klient hos advokat S. siden 2008. Klager arbeider med å tilrettelegge og finne interessenter til ulike prosjekter, samt bistå ved gjennomføring av kjøp og salg av ulike prosjekter.

I 2015 var klager i kontakt med et firma S. som hadde et ferdig regulert område med mulighet for salg av boliger, båthavner og næringsvirksomhet. I 2015 hadde dette firma ikke finansielle forutsetninger for å bringe prosjektet videre, i den forbindelse ønsket firmaet å engasjere klager for å finne en kjøper.

Høsten 2015 gjennomførte klager møte med firma M., og det ble avklart at M. skulle kjøpe aksjene i firma S. I følge klager avtalte han med firma M. at han skulle honoreres for sin bistand med kr 1 000 000. Forskuddsbeløpet på kr 250 000 skulle betales i uke 50 i 2015, og resten av beløpet på kr 750 000 skulle betales 15.2.16.

Klager oversendte faktura til firma M. datert 14.12.15 pålydende kr 250 000 hvor det under "Produktbeskrivelse" fremkom følgende:

Akonto etter avtale om avregning av "finders fee". Rest faktureres ved oppgjør 15. februar 2016.

Firma M. betalte kr 250 000 til klager samme dato 14.12.15.

Firma M. overførte ytterligere kr 50 000 den 29.2.16, deretter kr 100 000 den 21.3.16 og til slutt kr 100 000 den 6.5.16. Firma M. betalte totalt kr 500 000 til klager.

Ifølge stevningsutkastet minnet klager firma M. om det forfalte beløpet ved flere anledninger ila. våren 2016.

Firma M. gjorde ikke opp restgjelden til klager på kr 500 000, og det ble tatt ut forliksklage 3.5.19. Firma M. godtok ikke klagers krav og skrev følgende i tilsvaer til forliksrådet datert 14.6.19:

Kravet er tidligere avvist og vi kan ikke se at det foreligger noe berettiget grunnlag for kravet. Firma M er ikke skyldig klager noe beløp slik det blir fremholdt i forliksklage.

Forliksrådet innstilte saken 18.10.19 og opplyste samtidig at fristen for stevning var et år fra forliksrådets innstilte behandling.

Advokat S. oversendte utkast til stevning til klager på e-post 3.7.20 og skrev følgende:

Har hatt utkast til stevning mot firma M liggende her en god stund. Mangler å få implementert et par e-poster, men ikke verre enn at du kan se gjennom det foreløpige utkastet.

Skal gjennomgå en språkvask får vi eventuelt sender det over til tingretten.

Jeg er bortreist neste uke så tilbakemelding på e-post er å foretrekke. Alternativt tar vi det når jeg er tilbake.

Med ønske om en god helg,

Vedlagt e-posten var utkast til stevning hvor det på første side bl.a. fremgikk følgende:

Saken gjelder ubetalt pengekrav på kroner 500 000 i henhold til faktura 30168 av 14.12.2015 med forfall 15.2.2016.

Ifølge klager ble stevningen diskutert på klientmøte 20.7.20. Stevning ble ikke sendt til tingretten, og klager kontaktet advokaten i november 2020, etter at fristen for stevning hadde gått ut.

Selskapet avviste ansvar.

Klager krever erstatning under advokatforsikringen og anfører at på bakgrunn av advokat S. sin forsømmelse, har erstatningskravet mot firma M. ikke blitt behandlet. Det vises til advokatfirmaets redegjørelse for saken i brev av 22.1.21 hvor det tydelig fremgår at sikrede selv mener det foreligger ansvarsgrunnlag.

Det foreligger en avtale om honorar mellom klager og firma M. Innbetalingene fra firma M. er den fremste bekreftelsen på at det faktisk forelå en avtale mellom partene. Det vises også til skriftlig dialog mellom klager og firma M. som bekrefter avtalen mellom partene. Før kravet ble avvist av firma M. ved tilsvaer til forliksrådet, så hadde partene gått mange runder om betaling av de resterende kr 500 000 uten at kravet ble avvist av firma M.

Ut fra den vurderingen klager mottok fra sin advokat var det svært store sjanser for å kunne vinne frem i en rettssak, og det foreligger tilstrekkelig sannsynlighetsovervekt for at klager hadde vunnet frem, og at klager på grunn av sikredes unnlatelse har tapt krav på honorar pålydende kr 500 000 som følge av unnlatelsen.

Klager avviser at kravet var foreldet allerede før forliksklagen ble tatt ut. Firma M. har ved sine innbetalinger erkjent den forpliktelsen det har etter den inngåtte avtalen, jf. fel. § 14. Firma M. skulle betale honorar og begynte delbetaling i henhold til avtalen. I klagers e-post til firma M. 16.2.16 ble oppgjør for resterende kr 750 000 etterspurt, og 29.2.16 delbetalte firma M. kr 50 000 og merket betalingen med "A-konto honorar", og i klagers e-post 4.3.16 takket klager for delbetalingen og ba om tilbakemelding på når resten ville bli overført.

Overføringene med beskrivelsen "A-konto" betyr helt klart at det ikke kan anses som fullt og endelig oppgjør, sett i sammenheng med klagers e-poster hvor totalhonorar fremgår må det anses som en erkjennelse av betalingsforpliktelsen til firma M.

Selskapet bør kjenne til at den type handlemåte har avgjørende betydning for beregning av foreldelse. Kravet ble således ikke foreldet i februar 2019, og forliksklagen ble tatt ut innenfor foreldelsesfristens utløp.

Det kreves erstatning på bakgrunn av advokatansvar pålydende kr 500 000 med tillegg av forsinkelsesrenter.

Dokumentene i saken er tidsnære, og det er vanskelig å se hva en eventuell vitneførsel etter så mange år vil ha av betydning for saken, klager anfører derfor at saken er egnet for behandling i nemnda.

Selskapet avviser krav om erstatning og anfører at vilkårene for erstatning ikke er tilstede.

Det foreligger ikke årsakssammenheng mellom advokatens manglende oppfølging av saken og klagers tap. Kravet på kr 500 000 er ikke dokumentert, og kravet var uansett foreldet før forliksklage ble tatt ut.

Klager har ikke fremlagt dokumentasjon som underbygger at det forelå en avtale om honorar på kr 1 000 000. Det er åpenbart at partene har ulik oppfatning av innholdet i avtalen, og det finnes ingen skriftlig avtale, og det er ikke ført noen vitner eller fremlagt annen dokumentasjon som bekrefter klagers standpunkt.

Kravet er også foreldet. Det vises til utkast til stevning til tingretten av 3.7.20 hvor det fremgår på første side at saken gjelder ubetalt pengekrav med forfall 15.2.16. Det ble først tatt ut forliksklage i mai 2019, og ifølge fel. § 2 er den alminnelige foreldelsesfristen tre år. Fristen regnes fra den dag da fordringshaveren tidligst har rett til å kreve oppfyllelse, jf. fel. § 3. Klagers eventuelle restkrav ble foreldet februar 2019, altså før forliksklage ble tatt ut.

Klager ville ikke ha vunnet frem med sitt krav i en eventuell rettsak, og det foreligger derfor ikke årsakssammenheng mellom klagers tap og et eventuelt ansvarsgrunnlag.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om selskapet er ansvarlig under sikredes profesjonsansvarsforsikring.

Nemnda mener denne saken reiser bevismessige spørsmål som ikke egner seg for skriftlig saksbehandling, jf. vedtektene for Finansklagenemnda pkt. 4.1 bokstav d) hvoretter en sak kan avvises fra nemndsbehandling dersom "saken ikke lar seg behandle uten at dette i særlig grad går utover klageorganets effektivitet" og lov om godkjenning av klageorganer for forbrukersaker § 14 første ledd bokstav f). Det følger av Prop. 32 L (2015-2016) under pkt. 10.6.1.3 at avvisningsregelen kan benyttes "der klageorganet ikke anser tvisten å være egnet for deres behandling, for eksempel på grunn av bevissspørsmål", jf. også FinKN 2017-408 og 2018-077.

Etter en helhetsvurdering finner nemnda at det ikke er mulig å foreta en forsvarlig vurdering av klagers krav. Uklarheter rundt sakens faktum gjør at saken bør belyses med muntlige forklaringer fra klager og andre involverte parter.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Saken avvises.

Ved behandlingen deltok Kaja de Vibe Malling (leder), Vibeke Stiansen (selskapsrepresentant) og Andreas Pihlstrøm (næringsrepresentant).